

บทที่ 4

ผลการวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

SD แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n แทน จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง

SS แทน ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง

MS แทน ค่าความแปรปรวนเฉลี่ย

df แทน ระดับขั้นของความเป็นอิสระ

F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาของการแจกแจงแบบเอฟ

I แทน ระยะของการทดลอง

G แทน กลุ่ม

IXG แทน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

p แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติ

$*$ แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Between Subject แทน ระหว่างตัวอย่าง

Groups (G) แทน กลุ่ม

Ss w/in Groups แทน ผลรวมกำลังสองภายในกลุ่ม

Within Subject แทน ภายในตัวอย่าง

Interval แทน ช่วงเวลา

$IXSS$ w/in Groups แทน ช่วงเวลา \times ผลรวมกำลังสองภายในกลุ่ม

Total แทน ผลรวม

Error แทน ความคลาดเคลื่อน

Source of Variation แทน แหล่งความแปรปรวน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความวิตกกังวลในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล ของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงและกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความวิตกกังวลในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล ของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มทดลองที่ได้รับ การให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 1 คะแนนความวิตกกังวลในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของพนักงานหน่วยกู้ภัยที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง และกลุ่มควบคุม

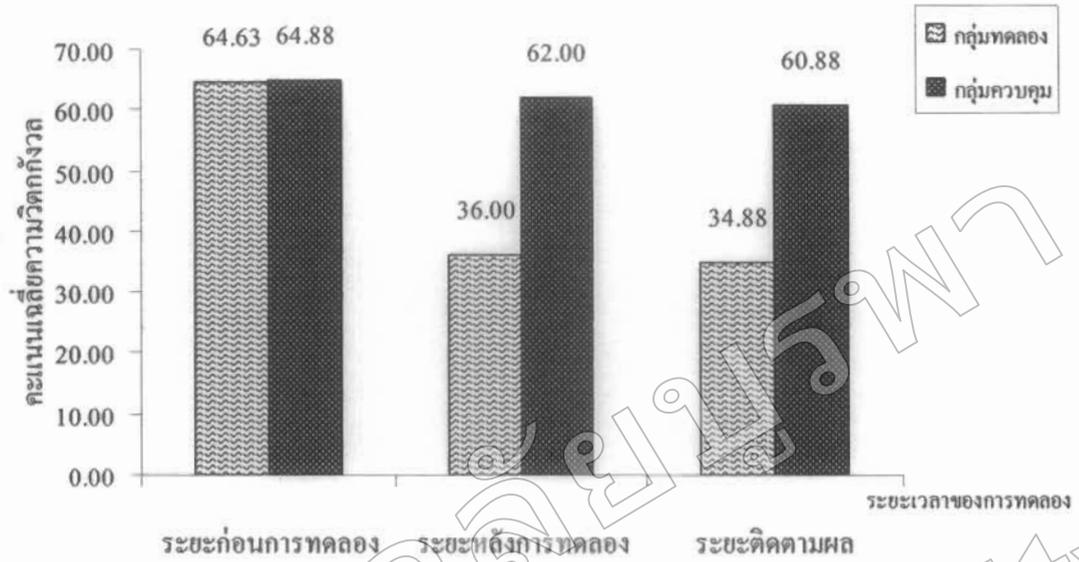
คนที่	กลุ่มทดลอง			คนที่	กลุ่มควบคุม		
	ระยะ		ติดตามผล		ระยะ		ติดตามผล
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง			ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	
1	64	37	28	1	67	62	64
2	64	39	38	2	65	60	60
3	67	44	41	3	64	60	62
4	64	39	40	4	60	64	60
5	65	34	39	5	67	62	61
6	64	35	40	6	63	61	60
7	66	27	28	7	72	64	60
8	63	33	25	8	61	63	60
รวม	517	288	279		519	496	487
\bar{X}	64.63	36.00	34.88		64.88	62.00	60.88
SD	1.30	5.04	6.64		3.83	1.60	1.46

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวล ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล ของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง $\bar{X} = 64.63$ 36.00 และ 34.88 ตามลำดับ และพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุม $\bar{X} = 64.88$ 62.00 และ 60.88 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความวิตกกังวลของพนักงาน
หน่วยกู้ภัยในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง และพนักงาน
หน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุมในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง ($n = 8$)

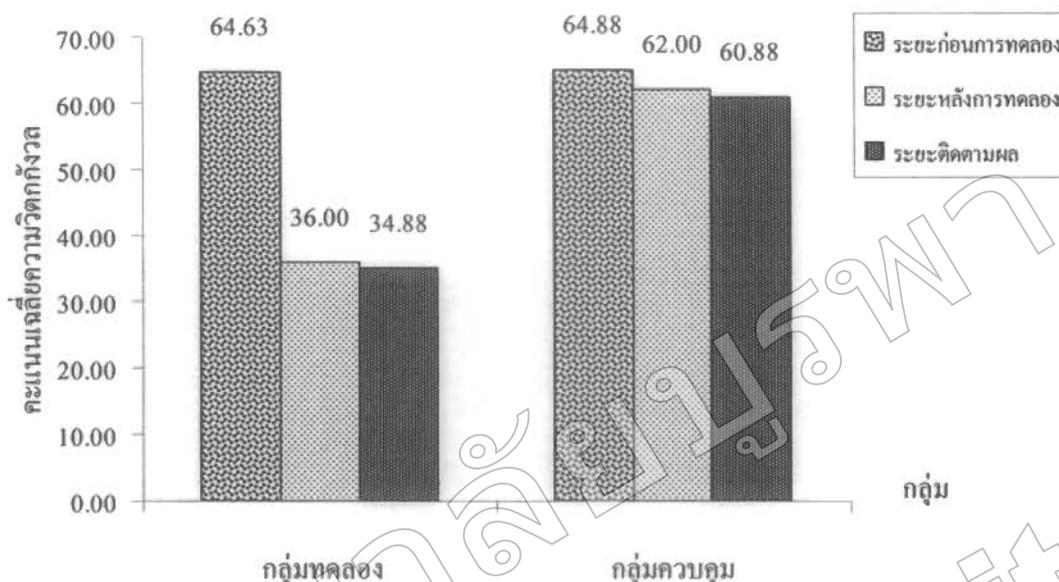
กลุ่ม	ระยะการทดลอง	\bar{X}	SD
กลุ่มทดลอง	ก่อนการทดลอง	64.63	1.30
	หลังการทดลอง	36.00	5.04
	ติดตามผล	34.88	6.64
กลุ่มควบคุม	ก่อนการทดลอง	64.88	3.83
	หลังการทดลอง	62.00	1.60
	ติดตามผล	60.88	1.46

จากตารางที่ 2 พบว่า พนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม
แบบเผชิญความจริง และพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม
แบบเผชิญความจริงในระยะก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลเป็น 64.63 และ 64.88
ในระยะหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลเป็น 36.00 และ 62.00 ส่วนในระยะติดตาม
ผลมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลเป็น 34.88 และ 60.88



ภาพที่ 4 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงและกลุ่มควบคุมในระยะต่างๆ ของการทดลอง

จากภาพที่ 4 พนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลก่อนการทดลองเป็น 64.63 ระยะหลังการทดลองเป็น 36.00 ซึ่งลดลงจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 28.63 ส่วนระยะติดตามผลมีค่า 34.88 ลดลงจากระยะก่อนการทดลอง 29.75 ลดลงจากระยะหลังการทดลองเท่ากับ 1.12 และพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลก่อนการทดลองเป็น 64.88 ระยะหลังการทดลองเป็น 62.00 ซึ่งลดลงจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 2.88 ส่วนระยะติดตามผลมีค่า 60.88 ลดลงจากระยะก่อนการทดลอง 4.00 ลดลงจากระยะหลังการทดลองเท่ากับ 1.12



ภาพที่ 5 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงและพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุมใน ระยะต่าง ๆ ของการทดลอง

จากภาพที่ 5 พบว่า ระยะก่อนการทดลอง พนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง มีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลใกล้เคียงกับพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุม แต่ในระยะหลังการทดลองพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลน้อยกว่าพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุมเท่ากับ 26.00 และในระยะติดตามผลพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง มีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลน้อยกว่าพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุมเท่ากับ 26.00

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่าความวิตกกังวลระหว่างวิธี
การทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

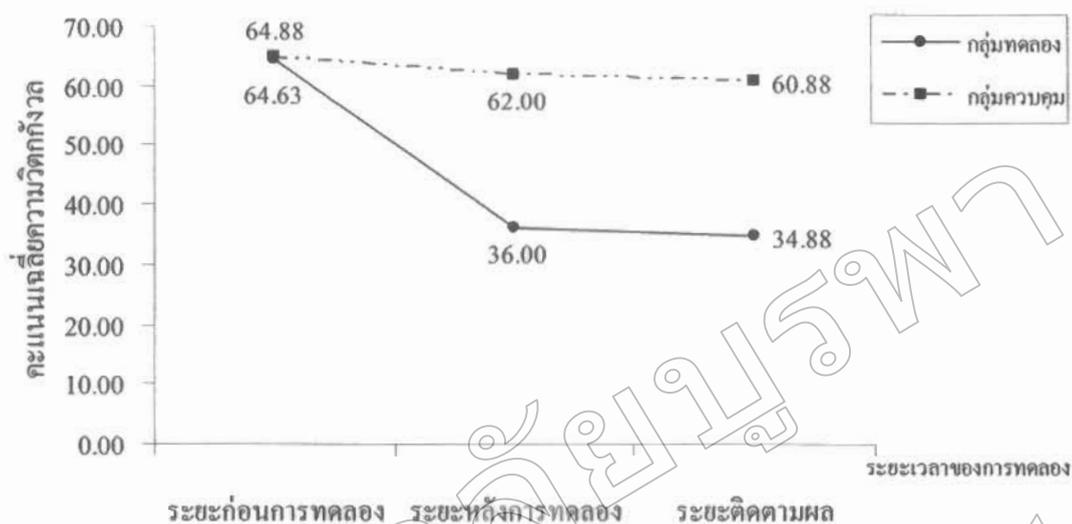
ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความวิตกกังวลระหว่างวิธีการทดลองกับ
ระยะเวลาของการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F	p
Between Subject	15	3971.25			
Groups (G)	1	3640.08	3640.08	153.88*	.000
Ss w/in Groups	14	331.16	23.65		
Within Subjects	32	4920.00			
Interval	2	2848.50	1424.25	131.46*	.000
I X G	2	1768.16	884.08	81.60*	.000
I X SS w/in Groups	28	303.33	10.83		
Total	47	8891.25			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 81.60^*$) คะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 153.88^*$) และคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลตามช่วงเวลา ระหว่างระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะ ติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 131.46^*$)

การที่วิธีการทดลองและระยะเวลาส่งผลร่วมกันต่อความวิตกกังวลชี้ให้เห็นว่าผลของวิธีการทดลองขึ้นอยู่กับระยะเวลาของการทดลอง รวมทั้งผลของระยะเวลาของการทดลองขึ้นอยู่กับวิธีการ เพื่อให้เห็นภาพของผลรวมได้ชัดเจนจึงนำเสนอกราฟแสดงรูปแบบของปฏิสัมพันธ์ ดังภาพที่ 6



ภาพที่ 6 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการกับระยะเวลาของการทดลองต่อความวิตกกังวล

จากภาพที่ 6 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลองพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลน้อยกว่าพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุมและในระยะติดตามผลพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลน้อยกว่าพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุมเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองนั้นส่งผลต่อความวิตกกังวลร่วมกัน จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของกลุ่มทดลองลดลง

จากการที่ตัวแปรต้นมีปฏิสัมพันธ์กัน ผู้วิจัยจึงศึกษาข้อ (Simple Effects) ของวิธีการทดลองและผลย่อยของระยะเวลาการทดลองดังแสดงในตอนที่ 3 และตอนที่ 4 ดังนี้

ตอนที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในระยะก่อนการทดลองระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลองของพนักงานหน่วยกู้ภัยที่มีความวิตกกังวลสูงในกลุ่มทดลองและในกลุ่มควบคุม

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Group	1	.25	.25	.01
Within Group	42	634.5	15.10	

มีการปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch- Satterthwaite (Howell, 2007, p. 459) จากเดิมค่า $df = 42$ เป็น $df = 36.31$ ค่าวิกฤตที่ $F_{.05}(1, 36) = 4.11$

จากตารางที่ 4 พบว่า ในระยะก่อนการทดลองค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลในพนักงานหน่วยกู้ภัยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.01$)

แสดงว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยที่ได้รับความปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง ($\bar{X} = 64.63$) และพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 64.88$) ในระยะก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลองของพนักงานหน่วยกู้ภัยที่มีความวิตกกังวลสูงในกลุ่มทดลองและในกลุ่มควบคุม

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Group	1	2704	2704	178.98*
Within Group	42	634.5	15.10	

มีการปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch- Satterthwaite (Howell, 2007, p. 459) จากเดิมค่า $df = 42$ เป็น $df = 36.31$ ค่าวิกฤตที่ $F_{.05}(1, 36) = 4.11$

จากตารางที่ 5 พบว่า ในระยะหลังการทดลองค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลในพนักงานหน่วยกู้ภัยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($F = 178.98^*$)

แสดงว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยที่ได้รับความปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงในระยะหลังการทดลอง ($\bar{X} = 36$) น้อยกว่าพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 62$)

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผลของพนักงานหน่วยกู้ภัยที่มีความวิตกกังวลสูงในกลุ่มทดลองและในกลุ่มควบคุม

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Group	1	2704	2704	178.98*
Within Group	42	634.5	15.10	

มีการปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch-Satterthwaite (Howell, 2007, p. 459) จากเดิมค่า $df = 42$ เป็น $df = 36.31$ ค่าวิกฤตที่ $F_{.05}(1, 36) = 4.11$

จากตารางที่ 6 พบว่า ในระยะติดตามผลค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลในพนักงานหน่วยกู้ภัยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (.05) ($F = 178.98^*$) แสดงว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยที่ได้รับความปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงในระยะติดตามผล ($\bar{X} = 34.88$) น้อยกว่าพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 60.88$)

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงและกลุ่มควบคุมตามช่วงเวลาก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง

Source of Variation	df	SS	MS	F	p
Between Subject	7	280.00			
Interval	2	4548.58	2274.29	145.55*	.000
Error	14	218.75	15.62		
Total	23	5047.33			

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 145.55^*$)

จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวล โดยการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe' Test) พบผลความแตกต่าง ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลเป็นรายคู่ของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล โดยวิธีการทดสอบของ เชฟเฟ่ (Scheffe' Test)

ระยะการทดลอง	ค่าเฉลี่ย	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
ระยะก่อนการทดลอง	64.63	-	28.63* ($p = .000$)	29.75* ($p = .000$)
ระยะหลังการทดลอง	36.00		-	1.12 ($p = .899$)
ระยะติดตามผล	34.88			-

* $p < .05$

ตารางที่ 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงในระยะหลังการทดลองแตกต่างจากระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 28.63^*$) คะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงในระยะติดตามผลแตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 29.75^*$) และคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงในระยะติดตามผลไม่แตกต่างจากหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 1.12$)

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยในระยะก่อนการทดลอง ระยะเวลาหลัง การทดลองและระยะติดตามผล พบว่า วิธีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง ส่งผลให้ความวิตกกังวลของพนักงานลดลงและมีความต่อเนื่องแม้ระยะเวลาจะผ่านไป 2 สัปดาห์ หลังการทดลอง

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบย่อยของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุมตามช่วงเวลาก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล

Source of Variation	df	SS	MS	F	p
Between Subject	7	51.16			
Interval	2	68.08	34.04	5.63*	.016
Error	14	84.58	6.04		
Total	23	203.83			

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุม ที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงในระยะก่อนการทดลอง ระยะเวลาหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 5.63^*$)

จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลโดยการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe' Test) พบผลความแตกต่าง ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลเป็นรายคู่ของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล โดยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ้ (Scheffe' Test)

ระยะการทดลอง	ค่าเฉลี่ย	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
ระยะก่อนการทดลอง	64.88	64.88	2.88 ($p = .101$)	4.00* ($p = .017$)
ระยะหลังการทดลอง	62.00	-	-	1.12 ($p = .681$)
ระยะติดตามผล	60.88	-	-	-

* $p < .05$

ตารางที่ 10 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงในระยะหลังการทดลองไม่แตกต่างจากระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 2.88$) คะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงในระยะติดตามผลแตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 4.00^*$) และในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 1.12$)

จึงควรพิจารณาค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยในกลุ่มควบคุมแต่ละช่วงเวลาคือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล แสดงให้เห็นว่าวิธีปฏิบัติที่พนักงานหน่วยกู้ภัยได้รับจากมูลนิธิธรรมรัตน์โดยไม่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงส่งผลให้ความวิตกกังวลของพนักงานหน่วยกู้ภัยเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย